

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS

KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO

IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ

DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

STALINO KELIU

Eina nuo 1946 metų

Kupiškis,

1960 m. lapkričio 23 d.

Trečiadienis

Nr. 92 (1473)

Kaina 15 kap.

Panevėžio ir Kupiškio rajonų kolūkių socialistinio lenktyniavimo rodikliai 1960 m. lapkričio 1 d.

Rajono pavadinimas	Pieno 100 ha naudmenų (cnt)		Pieno vidutiniš- kai iš karvės (kg)		Mėsos 100 ha naudmenų (cnt)		T. sk. kiaulienos 100 ha ari- mų (cnt)		Kiaušinių 100 ha grūdinių kultūrų (tūkst. št.)	
	isiparei- gota	gauta	isiparei- gota	primelžta	isiparei- gota	pagamin- ta	isiparei- gota	pagamin- ta	isiparei- gota	surinkta
PANEVĖŽYS	236	202	2560	2098	50	30,6	49,5	22,6	7850	5793
KUPIŠKIS	210	170	2200	1830	53	34,9	45,0	24,2	9300	6024

MASKVA. Ukrainos TSR literatūros ir meno dekadės atidarymo dieną — lapkričio 12-ąją — P. I. Čaikovskio vardo koncertų salėje įvyko Ukrainos TSR Valstybinio nusipelnusio ansamblio koncertas. Meno vadovas — Ukrainos TSR liaudies artistas Pavelas Virskis.

Nuotraukoje: ansamblis atlieka chorėografinį paveikslą „Raudonasis putinas“.

V. Mastiukovo (TASS) nuotr.

ŽODIS PIRMŪNAMS

Technika parengta

Jau kelinti metai gimtajame kolūkyje dirbu mechanizatoriumi. Iš patyrimo įsitikinau, kad tik geras žemės ūkio technikos parengimas lauko darbams lemia viską. Šiais metais, tik baigęs lauko darbus, tuojau ėmiausi remontuoti traktorių, prikabinamąjį inventorių.

Traktorių KDT-35, su kuriuo jau dirbta keli sezonai, teko remontuoti Kupiškio MMS. Stengiausi padėti stoties mechanizatoriams. Tai man davė didelę naudą. Visų pirma, aš daug ko išmokau ir sužinojau, įsisavinau kai kuriuos metalo apdirbimo procesus, geležies suvirinimą ir t. t.

O visų svarbiausia, džiaugiuosi, kad mano traktorių atremontuotas. Turiu tik priekaištų tiekimo organizacijoms, kurios privalo operatyviau aprūpinti traktorių vikšrais bei jų priedais. Mūsų kolūkyje vikšrinii traktorių vikšrai yra jau gerokai susidevėję.

Dabar pats patogiausias laikas remontuoti žemės ūkio techniką.

Pas mus šiais metais jau neatsitiks taip, kaip būdavo anksčiau, kad kultivatoriai, sėjamosios, akėčios likdavo žiemoti po sniegu. Naujasis kolūkio pirmininkas Leonas Blotnis daug dėmesio skiria savalaikiam technikos remontui.

Sutinkant TSKP Centro Komiteto gruodžio Plenumą, jo garbei ir atremontavau man priskirtą techniką.

GRIGORIUS PROKOFJEVAS

„Vėžionių“ kolūkio traktorininkas

ATIDARYTAS TAUTŲ DRAUGYSTĖS

UNIVERSITETAS

N. Chruščiovo iniciatyva ir Tarybinės vyriausybės nutarimu įsteigtas Tautų draugystės universitetas lapkričio 17 d. šventė savo atidarymą. Iškilmingas susirinkimas, skirtas šiam reikšmingam įvykiui, įvyko Sąjungų namų Kolonų salėje, kurioje gausiai susirinko studentai — jaunuoliai ir merginos, atvykę mokytis į Maskvą iš Azijos, Afrikos ir Lotynų Amerikos šalių. Susirinkimą, kuriame dalyvavo Tarybų Sąjungos ir užsienio šalių valstybiniai bei visuomeniniai veikėjai, atidarė Tautų draugystės universiteto rektorius profesorius S. Rumiancevas.

Karštais plojimais sutiktas, susirinkime kalbą pasakė TSKP CK Pirmasis Sekretorius, TSRS Ministrų Tarybos Pirmininkas N. Chruščiovas.

Susirinkusiems audringai plojant, S. Rumiancevas, Universiteto tarybos ir studentų bei dėstytojų kolektyvo pavestas, įteikė N. Chruščiovui atminimo medalių Tautų draugystės universiteto įsteigimo Maskvoje garbei.

Taip elgiasi tarybiniai žmonės

Dvilypis riešutas

Indų parduotuvės vedėja Agota Mairo-nienė papietavusi grįžo į darbą. Bė-laukiant pirkėjų, staiga jos žvilgsnis sustojo ant preky-stalio, ant kurio pūp-sojo didžiulė, išsi-pūtusi piniginė. „Iš kur gi ji? — nustebo parduovėja. — Pamir-šo? Bet kas?“

Ir čia parduovėjai šovė mintis: juk tu-rėtų būti piniginėje dokumentai. Atsėgė. Ant prekybos pabiro šūsnis šimtinių. Tūkstantis? Ne? dau-giau. Pusantro? Dau-giau. Po to išriedė-jo dvilypis riešutas. O dokumento jokio. Palikusi ant preky-stalio pinigus ir už-rakinusi duris, mo-teris išskubėjo apie-radinį pranešti mi-

licijai. Bet štai su-tinka Kupiškio koo-peratyvo reikalų valdytojo pavaduo-toją Vytautą Mer-kį.

— Pavaduotojau, surašykite aktą: parduotuvėje palikta virš pusantro tūk-sančio rublių...

Buvo sudarytas aktas, pranešta mi-licijai. Ir vėl, kaip visada rami ir darbė-ti, parduovėja Mairo-nienė stovėjo už prekybos stalio. Baigian-tis darbui, staiga ji atkreipė žvilgsnį į susirūpinusių jaunų merginų.

— Kažkur pame-čiau pinigus... Už karvę norėjau pa-baigti atsilyginti, — kalbėjo susijaudinusi mergina — Kupiškio

sviesto gamyklos darbuotoja Bronė Ožytė. — Visus pa-kampius išmaišiau, bet kaip ugnį...

— O aš žinau apie jūsų pinigus, — nusišypsojo parduovėja. — Kiek tu-rėjote pinigų?

Mergina pasakė. — O kas daugiau buvo piniginėje? — klausinėjo parduovėja.

— Tik pinigai ir dvilypis riešutas...

Bronė Ožytei buvo gražinti pinigai. Mergina džiaugėsi, nemažiau džiaugėsi ir sąžininga parduovėja Agota Mairo-nienė, kurios gyvenime toks atsitiki-mas jau nebe pir-mas.

J. ULDUKIS

Technikos priežiūra kalba apie ŠEIMININKUS

Rajono kolūkiuose jau baigėsi laukų darbai. Nebe-išgirsi laukuose galingo traktorių gausmo, tiesio-mis vagomis išraižyti kol-ūkiniai laukai pasidengė pirmuoju sniegu. Pirmasis šaltis sukaustė dirvas. Da-bartiniu metu pilnumoje visas žemės ūkio idirbimo inventorių turi būti su-vežtas į žiemojimo aikšte-les, garažus, nuvalytas nuo žemių, metalinės dalys kruopščiai išteptos. Ta-čiau...

Užsukime į „Palangos“ kolakį. Artelės valdybai, mechanizatoriams, tur būt, mažai rūpi, kad jų trak-toriai, prikabinamasis in-ventorius tikrai pamirštas. Sėjamosios mašinos nenu-valytos nuo purvo, daigi-na rugius sklaidėžėse bei įsėjimo noragėliuose, o apie jų pastatymą ant me-dinių stovų ir negalvoja-ma. Negeriau atrodo ir traktoriniai plagai, kurie purvini, tebėra nebaigto-se arti vagose, o mecha-nizatoriai niekaip neišgal-voja, kaip juos atvežti į žiemojimo aikštelę, nuvalyti, ištepti.

Gerą technikos laikymui aikštelę turi iširengę „Aukštupėnų“ kolūkio me-chanizatoriai. Tačiau sė-jamosios mašinos dalys kažkodėl „patalpintos“... vandens baloje. Ir čia, kaip ir „Palangos“ kol-

ūkyje, mašinos paliktos, už-mirštos, nenuvalytos.

Mažai kuo geresnė pa-dėtis ir „Žalgirio“, „Skodinio“ bei kituose kol-ūkiuose.

Kolūkių vadovai, mecha-nizatoriai visiškai pamir-šo savąją techniką, pamir-šo tai, kad blogas maši-nų paruošimas žiemojimui sutrumpina jų naudojimo laiką. Nejaugi „Pirmosios vagos“, „Antašavos“ kol-ūkių vadovai nesupranta, kad, mašinų remontui pa-stačius garažus-dirbtu-ves, būtina įrengti ten ir stalus, kur galima būtų sudėti atsargines detales bei darbo įrankius? O da-bar čia detalės, įrankiai dedami ant smėlėto grin-dinio.

„Salamiesčio“, „Neries“ ir kitų kolūkių vadovai laiku organizavo žemės ūkio mašinų paruošimą žiemojimui, techniką bai-gia remontuoti. O juk ir kituose kolūkiuose tokios pat sąlygos.

Mylėkime savąją kolūkių turtą, savąją techniką. Juk praėjusi žiema paro-dė, kad tuose kolūkiuose, kur žemės ūkio mašinos buvo blogai paruoštos žie-mojimui, susidarė daug sunkumų pavasarį.

B. LAUCIUS

Rajono žemės ūkio inspekcijos inspektorius

KAS TRUKDO ĮVYKDYTI SOCIALISTINIUS ĮSIPAREIGOJIMUS

DAR NEMOKAME IŠAUGINTI VISŲ PARŠELIŲ

NETEISINGA būtų sakyti, kad praėjusieji metai buvo sėkmingi vykdant socialistinius įsipareigojimus kiaušienos gamyboje. Duotojo žodžio neištesėjome. Ne kartą svarstėme visas nesėkmių priežastis, tarėmės su kolūčio valdyba, kiaušinių fermos vedėja Genovaitė Šlekytė.

Šiais metais reikalai kiaušinių fermoje pagerėjo. 100 ha arimų mes, kiaušinių augintojos, įsipareigojome pagaminti po 44 cnt kiaušienos. Praėjo daugiau kaip 10 mėnesių. Kiaušienos 100 ha arimų pagaminta po 13 cnt. Nedaug. Kas gi mums trukdo įvykdyti socialistinius įsipareigojimus? Ką reikia daryti, kad prisilimtieji įsipareigojimai būtų besąlygiškai įvykdyti?

PIRMIAUSIA, abejingai į kiaušienos gamybą žiūri kolūčio valdyba. Tačiau ne vien valdyba kalta. Pagrindinis žodis priklauso mums, kiaušinių augintojoms. Mes kiekvieną dieną būname fermose, matome visus trūkumus, negeroves, klaidas. Nuo čia reikia ir pradėti.

Pas mus blogai auga paršeliai, neretai pasitaiko jų kritimų. Kodėl? Man atrodo, kad čia pagrindinė priežastis ta, jog mažiems paršeliams krekliame durpių kraiku. Nuo durpių kraiko susidaro daug dulkių, kurios patenka į jauną paršelių organizmą. Paršeliai pamazū pradeda blogti, liesėti, nustoja ēdę. O kai nyksta paršeliai, aišku, nebus ir kiaušienos. Jauniems paršeliams turi būti kreikiama tik šiaudais. Jiems tada bus ir šilčiau, ir švariau.

Aš patį šiuo metu prižiūriu 19 veislinių kiaušinių. Iš kiekvienos vidutiniškai šiais metais išauginau po 9 paršelius. Neblogai padirbėjo ir mano bendradarbės paršelių augintojos Pranė Puodžiūnienė, Liuda Zolubaitė. Pastaroji, reikia pripažinti, anksčiau dirbo geriau, o paskutiniu laiku mažiau besirūpina paršelių priežiūra.

NESENIAI pas mus į fermą atėjo dirbti jauna, kiaušinių augintoja Bronė Šlekytė. Mergina energinga, galėtų dirbti tikrai gerai, žymiai prisidėti prie prisilimtyjū socialistinių įsipareigojimų įvykdymo. Tačiau to nėra. Ji mažai rūpinasi kiaušinių priežiūra, per mažai atsilanko į fermą, pasitaiko net tokių atvejų, kada pietų metu „pamiršta“ pašerti bekonus. Tas neigiamai atsiliepia gaminant kiaušieną, tesint duotąjį žodį. Vietoje to, kad pasitartų su vyresnėmis kiaušinių au-

gintojomis, paklaustų jų patarimų, ji rūpinasi tik asmeniniais reikalais. Daugiau reiklumo, kontrolės turėtų rodyti ir fermos vedėja Genė Šlekytė.

KAD žymiai padidėtų kiaušienos gamyba, kolūčio valdyba, fermos vedėja turi susirūpinti pašarų pagerinimu. Iki šiol visuomeninės kiaušies šerlamos dar blogais pašarais, labai mažai joms skiriama miltų, neretai ir tie pristatomi pavėluotai. O kiek jų išbarstoma!

FERMOS vedėja Genė Šlekytė turi nemažą patyrimą auginant kiaušies. Juk anksčiau ji pati buvo kiaušinių šerėja. Tačiau į savo pareigas, darbą žiūri paviršutiniškai. Kiaulių šerimui kiekvieną dieną į fermą pristatomas separuotas pienas. Bet pažiūrėkime, kokiuose induose šis pienas atvežamas, kokiuose laikomas. Šie indai išplaunami ne daugiau kaip kartą per savaitę. O juk labai galingas dalykas, kad iš pri-rūgusių, nešvarių indų duodamu pienu gali apsikrėsti, susirgti kiaušies, kas, žinoma, atneštų kolūčiui neišvengiamus nuostolius.

K. PETRAUSKUI — 75 METAI

Nors šiandien mes Kipro Petrausko nebeatome scenoje, bet teatro darbe jis vis dar aktyviai dalyvauja — padeda jaunajai kartai, kurios tarpe yra ne vienas, baigęs jo vadovaujamą dainavimo klasę Valstybinėje konservatorijoje. Teatro žiūrovai, ne kartą žavėjęsi Kipro Petrausko scenoje sukurtais vaidmenimis, kupini jam pagarbos ir dėkingumo už tiek daug malonių teatre praleistų valandų.

Skubiai taisytina

Kada įrengs karvidę?

Vasarą „Gegužės Pirmosios“ kolūkyje buvo kalbama: — Baigs statyti karvidę, turėsime kur gyvulius padėti...

Bet štai jau gi-

lus ruduo. Čia pat jau ir žiema. Tačiau karvidė vis dar be stogo, o jos statytojai išbėgiojo. Neveltui dabar kolūkyje kalbama:

— Nejaugi be

stogo karvidė ir liks visą žiemą?

Juk jau dabar pradėjo griūti molinės sienos nuo lietaus ir drėgmės. Ką gi galvoja kolūčio valdyba?

V. KALNELIS

Ne taip reikia kultū

„ŽALGIRO“ kolūkyje vyksta savotiškas kūlimas tų javų, kurie sukrauti lauke į stirtas. Apie jas vaikšto A. Zulonienei, J. Šeinauskui, revizijos komisijos pirmininkui A. Petrui ir pirmos brigados brigadininkui A. Didžgalviui priskirti naudotis arkliai ir „kulia“ šias stirtas, kad net šiaudų nelieka. Šitokią „kūlimą“ mato ir kolūčio agronomė M. Laužikaitė, kasdien eidama pro šalį, bet ir jai, matyt, nerūpi, kad

dėl kai kurių kolūkiečių nerūpestingumo neprišti arkliai suėda javų derlių. Ką dėl to pasakys kolūčio pirmininkas L. Laučius?

A. AČIJAS

Nuotraukoje: generatorinis cechas Armėnijos elektros mašinų statybos gamykloje. TASS'o fotokronika.

BRIGADININKO DIENA: ANTANAVIČIUI BUVO NESMAGU

„Adomynės“ kolūčio trečioje laukininkystės brigadoje, kuriai vadovauja Antanas Antanavičius, buvo surengta Brigadininko diena. Kolūčio zootechnikė Aldona Buzaitė brigados nariams kalbėjo apie

Iš vienos dienos pašto

◆ Pirmoji šakniavaisių nuėmimą „Tiesos“ kolūkyje baigė antroji brigada (brigadininkas P. Karazijs). Gerai dirbo L. Grigienė, E. Petrulienė, P. Štilinienė ir kt. kolūkiečiai.

J. SIGMAITYTĖ

◆ „Stambiausios naujos statybos ir nauji miestai TSRS žemėlapyje“ — tokią paskaitą Kupiškio kino teatro „Aušra“ salėje skaitė VI. Rekašius v. vidurinės mokyklos mokytojas VI. Sasnauskas. Paskaitoje dalyvavo daug miesto darbo žmonių.

V. DARELA

◆ Visuomet skaitlingai atsilanko „Laisvės“ kolūčio nariai į demonstruojamus filmus. Bet pastaruoju metu kolūkiečiams teko nusivilti — skelbimai iškabinami, o filmai nedemonstruojami, kaip tai buvo lapkričio 2 d. Kodėl?

L. KATELYTĖ

◆ Sunkiai susirgau. Gyvybė buvo pavojuje. Tačiau Kupiškio rajono ligoninės gydytojo P. Balaišo pastangų dėka šiandien esu vėl sveika ir dirbu. Didelis, nuširdus ačiū, drauge gydytojau!

K. TALVAITĖ

Kupiškio rajono socialinio aprūpinimo skyriaus vyr. buhalterė

◆ Anksčiau Adomynės gyventojus Šimonių vartotojų kooperatyvas duona ir kt. gaminiais aprūpindavo gerai. Tačiau pastaruoju metu duona į Adomynę nebeatvežama. Ką į tai pasakys Šimonių vartotojų kooperatyvo reikalų valdytojas P. Vaitiekūnas?

J. KAIRYS

tarybinės delegacijos, kuriai vadovavo N. Chruščiovas, darbą Suvienuotųjų Nacijų Organizacijos Generalinės Asamblėjos XV sesijoje, TSRS pasiūlymus dėl nusiginklavimo ir kolonializmo panaikinimo.

Kolūčio partinės organizacijos sekretorius E. Dorondovas papasakojo kolūkiečiams, kas bus svarstoma gruodžio 13 d. įvyksiančiame TSKP Centro Komiteto Plenumo, nurodė kolūčio socialistinių įsipareigojimų įvykdymo reikšmę.

Po to buvo aptarti darbai brigadoje. Čia smarkios kritikos susilaukė brigadininkas Antanas Antanavičius.

— Mūsų brigada daug kur atsilieka, — kalbėjo kolūketis Antanas Janulis. — Pavėluotai buvo nuimti pašariniai ir cukriniai runkeliai. Nors bulvės ir nukastos, bet dar dirvos neperartos, todėl bulvės nenurinktos. Taip pat nenuleidžiamas ir vanduo nuo rugių pasėlių. Argi to nemato brigadininkas?

Kritikavo brigadininką ir Valeras Janulis, ir Kazys Buzėnas. O kritikuoti tikrai yra už ką: nesutvarkyti linai, nepradėtas kūlimas, neatremontuoti klojimų stogai, dėl ko genda nuo lietaus pašaras.

Kolūčio pirmininkas Julius Nakas ir apylinkės milicijos igaliotinis R. Kasmauskas kalbėjo apie naminės degtinės žalą, o apylinkės Tarybos pirmininkas Vladas Narkečius, — kad būtina imtis priemonių prieš pasėlių nugalymą.

Susirinkimas praėjo gyvai, idomiai. Skirstydami kolūkiečiai kalbėjo: — Na, ir gavo pylos brigadininkas. Bet ir reikėjo. Gal būt, geriau imsimės tvarkytis. Reikėtų dažniau surengti tokias Brigadininko dienas. Jos tikrai išeis į naudą.

E. DAGYS

Armėnijos TSR — 40 metų

Prabudo siuvėjas Kazys Apšega iš šepetos durpių-kraiko gamyklos gyvenvietės po didelio girtuokliavimo ir iš išgąsčio stvėrėsi sau už galvos:

— Kur tūkstančiai? Kur tūkstančiai?..

Kaip kulka šoko iš lovos ir puolė prie čemodano. Drebančios rankos plėšė atplėšė dangtį. O dangau aukščiausias! Siuvėjo akys išsprogo, kakta išmūšė prakaitas. Tuščia, švaru, vos keli rubliai. O juk tik prieš kelias dienas iš taupomosios kasos jis išėmė 13.000 rublių. Kur jie? Kur dingę? Kas pagrobė?

Atsisėdo nelaimingas siuvėjas ant lovos krašto, suėmė delnais nuo girtavimo plyšančią galvą ir išspaudė iš akių dvi drumzlinas, kaip ir jo paties sąmonė, ašaras... Vargais negalais jis ėmė prisiminti praėjusių dienų atskirus vaizdus, tačiau be saryšio, be jokio nuoseklumo. «Padauginau, gerokai padauginau,—nuiprendė siuvėjas ir susimąstė.— Iš taupomosios, rodos, tiesiai pasukau į restoraną. Ne, prieš tai dar sutikau P. Navicką iš Laukminiškių kaimo. Tas, rodos, irgi pinigų turėjo. Ir ko jam

neturėti—privatininkas, kaip ir aš... O kas paskui? Aha! Gėrėm. Kažkas dar prisėdo, bet kas, kas? Nebeatsimenu... O kaip aš atsidūriau pas Povilą Gaidimauską Vytauto gatvėje? Bet gal tada dar pinigų turėjau? Buvo jie, ir kai iš Bagužienės išėjau, ir iš Veros Laiškonienės, gyvenančios Kalinino gatvėje... Buvo pinigai! Žinoma, lėkė šimtai, bet gi juk tūkstančiai buvo! O kas paskui?..»

Drebančios siuvėjo rankos nubraukė nuo kaktos prakaitą. «O viešpatie,—sudejavo girtuoklis siuvėjas,—kur aš galėjau nukišti pinigų? Juk 13.000! Negalėjau tiek pragerti. Jokiu būdu negalėjau! Bet ką gi dabar duoti seseriai už pusę namo?»

Slinko kankinančios valandėlės. Siuvėjas vis liejo prakaitą, grižė dantimis, kandžiojo iš nevilties sau pirštus... Ir staiga iš džiaugsmo net pašoko: «Juk pas Zulonienę buvau, pas Valašinskienę buvau! Taip, taip, rodos, vėl gėrėme, kažkokie vyrai buvo, kažkokios jaunos merginos... Bet kokios? Kada? Kaip ten at-

siradau? O ar turėjau čemodaną? Turėjau! Turėjau! Bet kas toliau buvo? Kas?»

Daugiau siuvėjas nebeatmena. Neatmena jis, kad gėrė pas Zulonienę, nieko neveikią, nieko nedirbančią, gyvenančią Kupiškio m., Gedimino gatvėje, po to vėl gėrė su jos vyru. Ir galop atsirado pas Valašinskienę, gyvenančią Tarybų aikštėje Nr. 3. Jos vyras Vaikutis ir jo nepažeidiamas stikliuko draugas Būtenas irgi pasinaudojo dosniu siuvėju, gėrė tol, kol atsirado po stalą, ir ten ramiai užnarkė. Neatsimena siuvėjas, kad pasiuntė Mildą Zulonąitę, VI. Rekašiaus v. vidurinės mokyklos VIII klasės moksleivę, į namus, sakdamas: — Pakviesk savo motiną, atlyginsiu...

Atvedė. Nespėjusi išsipagirti Zulonienė vėl gėrė, užlavojo, o kai pamatė, kad jos gerbiama siuvėjas nieko nebeato, nieko nebegirdi, apkabino ją ir bučiuodama ėmė kraustyti jo čemodaną.

— Ei, merginos! Duosiu jums pinigų! Duosiu!

Su tais žodžiais prisistatė Valašinskienės dukra Irena, jos draugės Elena Tamošūnaitė ir Mildą Zulonąitę.

— Tau, Irena, še 300 rublių,—vąpėjo girta Zulonienė.— O tau, Elena, užteks 200 rublių. Tu, dukryt, nenusimink,—še 300 rublių... Pasilinksminskite ir jūs! Pasidžiaukite!

Merginoms nesudrebėjo ranka, imant svetimus pinigus. Mielai jos tuos pinigus pasisavinavo. Be to, išėdamos dar gavo trisdešimt rublių dėl kino ir po taurelę degtinės dėl linksnumo. O Zulonienė vis labiau linksmedėjo, vis karščiau glamonėjo siuvėją, o dešiniąją ranką Valašinskienei metė tūkstantinius pūdus.

— Užteks keturių tūkstančių? — klausė Zulonienė, vos apversdama liežuvi.

— Bet ką tu darai? — bandė prieštarauti Valašinskienė. — Gavai keturis tūkstančius — ir tylėk!

reikia paminėti Mičiurino vardo kolūkio pirmininką P. Garšvą, M. Melnikartės v. kolūkio pirmininką A. Ruplį ir kitus.

1961 metais mūsų rajone išpareigota 100 gyventojų išplatinti 80 spaudos egzempliorių. Tai turime pasiekti! Prehumeruokime, skaitykime, platinkime tarybinę spaudą.

VI. MARIUS

Ar visi skaito spaudą?

Šio klausimo mūsų laikais, atrodo, turėtų nebe būti. Argi dar atsiranda žmonių, kurie neskaitytų? Bet...

Į Subačiaus gyvenvietės kultūros namus užsuka visuomeninis spaudos platintojas. Jis kreipiasi į kultūros namų direktorių V. Sasnauską:

— Gal kokį nors laikraštį užsisakysite? Kuris jums labiausiai patinka?

— Žinai, broliuk, mes turime ką pasiskaityti,— atker-ta direktorius.

— Neabejoju,— bando prieštarauti spaudos platintojas.— Žinau, kad kultūros namuose yra ką pasiskaityti, bet jūs darbe tebūnat tik septynias valandas, be to, į kultūros namus ateinate dirbti, o ne skaityti. O ką jūs veikiatė namie? Nejaugi tik tįsote ant sofos ir, ko gero, dūsaujate?

Tačiau ir koks beiškalbus spaudos platintojas, direktoriaus pažirų jam nepavyksta sugriauti. Taip pat galvoja ir dar visa eilė kultūros darbuotojų, kaip, pvz., Mičiurino v. kolūkio kluboskaityklos vedėja A. Grunskytė, „Mituvos“ kolūkio bibliotekos vedėja E. Leišytė, „Neries“ kolūkio bibliotekos vedėja L. Montvilaitė ir kitos, kurios irgi nieko neskaitytų, neprenumeruoja laikraščių, žurnalų.

Nepatenkinamai prenumeruoja, mažai skaito spaudą ir kai kurie mūsų rajono medicinos darbuotojai. Žinoma, keista, kad išsilavinęs žmogus neskaitytų spaudos, bet taip jau kartais yra. Pavyzdžiui, „Adomynės“ kolūkyje dirba dvi medicinos darbuotojos, o skaito abi tik vieną žurnalą. Beveik visiškai neskaitytų Šimonių ligoninės darbuotojai—medicinos felčerė A. Baršauskaitė ir kiti. Taip pat mažai skaito, neprenumeruoja spaudą Adomynės aštuonmetės ir Maksyvių septynmetės mokyklų mokytojai. O „Juodpėnų“ kolūkio pirmininkas Z. Rimša visiškai

neužsiprenumeruoja. Štai tau kad nori! Sunku tiesiog patikėti!

Blogiausiai spauda platinama „Pirmūno“, „Šetekšnos“, „Adomynės“, „Mituvos“, „Laukminiškių“, „Alizavos“, „Žadeikių“, „Lukonių“ kolūkiuose. Kolūkiečiai tiesiog vengia užsisakyti laikraštį ar žurnalą. Kodėl gi? Nejaugi ten mažiau kultūringi žmonės? Nel Ten kolūkiečiai mielai skaitytų spaudą, bet nėra pakankamai laisvanešių, kurie spėtų laiku ir visada pristatyti spaudą. Argi prenumeruosi spaudą, jei žinai, kad vargu ar ją gausi. Be to, kai kuriuose kolūkiuose laisvanešiai, kaip, pvz., „Pyvesos“ kolūkio laisvanešė G. Snarskytė, kolūkiečių tarpe neturi autoriteto, perskaito kolūkiečiams adresuotus laiškus, pameta laikraščius ir t. t.

Dar vienas didelis stabdys yra tas, kad kai kuriuose rajono kolūkiuose laisvanešiai neaprupinami transportu, pvz., „Mūsų rytojaus“ kolūkyje. Taip pat kolūkių vadovams reikia rimtai pagalvoti apie progresyvinį laisvanešių atlyginimą. Neturi būti tokių faktų, kad, pvz., vienur į mėnesį užskaitoma po 30 darbadienių, o kitur vos po 12,5 („Alizavos“ kolūkyje).

Kokiuose gi rajono kolūkiuose geriausiai skaitoma? Visų pirma reikia paminėti „Švyturio“ kolūkį. Ten 100 gyventojų išplatinama po 120 ir daugiau laikraščių bei žurnalų egzempliorių. Gali didžiulis savo skaitytojais ir „Pergalės“ kolūkis. Kame gi reikalas? Kodėl juose taip daug skaitytojų? Atsakymas vienas: geras spaudos pristatymas; be to, į šį darbą nuolat įsijungia visuomeniniai spaudos platintojai. Vienas iš geriausių rajone visuomeninių spaudos platintojų yra „Tiesos“ kolūkio kluboskaityklos vedėja St. Repšytė. Kaip pavyzdžius skaitytojus ir prenumeratorius

Redakcija kreipėsi į rajono finansų skyrių. Gautas šio skyriaus vedėjo E. Kutros atsakymas, kuriame, be kita ko, rašoma: „Sutinkamai su TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo 1953 m. balandžio 30 d. įsaku „Dėl gyventojų pajamų mokesčio“ 8 str., nuo uždarbio už atliktus laikinuos darbus mokesčio nepamokestinamasis minimumas netaikomas. Gamykloje mokesčių išlaikymas daromas teisingai“.

Redakcija gavo iš Kupiškio sviesto gamyklos darbininkų laišką, kuriame jie rašė: „Dirbame ištisus metus, bet mus laiko neetatiniais darbininkais. Atlyginimas—nuo išdirbio, bet daugiau 500 rb negauname. Nuo š. m. spalio mėn. 1 d., kaip yra žinoma, iki 500 rb atlyginimo pajamų mokesčiai nebeatskaito. O mums vis atskaitoma. Ar teisinga?“

...Milicijos viršininko pavaduotojo E. Liaškaus kabinetas. Sukviesti visi „linksmybių“ mėgėjai, žmonės, kurie be dykinėjimo ir palaudo gyvenimo nieko daugiau nežino.

Štai siuvėjas—privatininkas Kazys Apšega. Nuleidęs galvą, jis sėdi ant kėdės ir, užgirdęs ką nors iš savo girtų veiksmų, kurių jis neatmena, neramiai krūpčioja, rausta, stebisi ir tyli, tyli... Be abejo, jaučiasi kaltu, tik ar ne vėlokai?..

Šalia siuvėjo Apšegos sėdi visa išsipusčiusi Zulonienė. Laisvai jaučiasi moteris—juk nebe pirmas kartas jos audringame gyvenime tokie „šauksmai“ iškyla. Ko čia jaudintis, anot jos, aš buvau girta ir man atleista... Žinoma, svetimus pinigus jai lengva švaistyti. Bet ar atleista?..

O štai Elena Tamošūnaitė, rajono vykdomojo komiteto mašininkė. Tai jauna mergina; patempusi lūpą, užmetusi koją ant kojos, laisvai sudrįbusi sofoje, svaudo akįplėšiskus žvilgsnius ir, vis prieštaraudama, niurna.

— Kiek gi jūs baigėte klasių? — paklausiama.

— Septynias,—burbteli.

— Mažoka.

— Jaučiuosi pakankamai protinga,—staiga atsauna.

Be abejo, proto jai užteko imti svetimus pinigus ir tik tiek. Po to dar labiau sužulėja:

— Nusibodo man... Einu namo... — pašoksta.

Deja, mergina turi grįžti į savo vietą.

O štai Irena Valašinskaitė. Tai irgi jauna mergina, labai mėgstanti girtas kompanijas. Prieš kurį laiką mokėsi Kupiškio darbininkų jaunimo vidurinėje mokykloje, bet kiek ilgiau neužteko valios dirbti, mokyti.

Valašinskaitės motina irgi čia. Senutės akys ašaros. Sunku jai, gėda, bet ką dabar padarysi, kai jau po visko.

— Padavė Zulonienė pinigų, taip ir negalėjau atsispirti pagundai,—kalba susijaudinusi moteris.

Senutė atiduoda Apšegai pinigų, bet iš 4000 jau belikę tik 2700 rb. O kur kiti?

— Atiduosiu, Apšega, palauk truputį... Karvę parduosiu ir atiduosiu...

Be abejo, teks atiduoti. Tik viena Zulonienė nežada nei rublio grąžinti, grdi, ji nei rublio nepaėmusi, tik kitiems dalinusi... Juokinga klausyti!

Na, bet palikime šiuos senus užkietėjusius dykūnus ir girtuoklius. Jie supranta, ką daro, ir už savo veiksmus atsakys. Tačiau kas gi laukia tu jaunų žmonių—merginų, kurios taip greit ritasi į purvą? Juk niekas kitas, o tik jos—Valašinskaitė, Zulonaitė ir Tamošūnaitė—neseniai nuvykusios į Vilniaus „Neringos“ viešbutį, girtuokliavo su Vilniaus statybos techninio moksleiviams P. Raščiuiku ir kažkokiu jo draugu Romu. Iš kur pas jas pinigai? Juk vien už viešbutį į parą kiekviena turėjo mokėti po 30 rb. Tris dienas siautė merginos, nematydamos dienos šviesos...

Kur tėvai, mokykla, visuomenė? Nejaugi mes ir ateityje pamatysime žmogų tik tada, kada jis jau būna visai puolęs? Reikia už žmogų kovoti visur ir visada, tik tada mes galėsime pasakyti: štai koks pukas žmogus atėjo gyventi ir dirbti!

J. JARAŠIŪNAS

Milicijos jaunesnysis leitenantas

VI. JASINSKAS

„Stalino keliu“ ats. sekretorius

TARPTAUTINĖS PASTABOS

Iš teismo salės

Jasyadoje, mažytėje Marmuro jūros saloje, vyksta teismo procesas, kurį Vakarų spauda vadina

didžiausiu po Niurnbergo proceso, Teisiamųjų suole—daugiau kaip 500 nuverstų šių metų gegužės 27 d. karinio perversmo metu ankstesnio Turkijos režimo veikėjų. Teisiami

žmonės, sukūrę režimą, apie kurį Anglijos laikraštis „Nius kronikl“ rašo: „Joks protingas žmogus nepaverks Mendereso režimo. Tai buvo patsidavėliškas, nepakenčiamas ir reakcinis režimas“.

O juk nepersinausiant JAV vyriausybė Bajaro-Mendereso režimą vadino „demokratijos pavyzdžiu“, o Mendereso Turkiją skelbė „laivėla šalimi“.

Buvusieji Turkijos vadovai kaltinami konstitucijos pažeidimu, politine korupcija, piktnaudžiavimu valstybės lėšomis, studentų demonstracijų šaudymu Ankaroje ir Stambule 1960 metų balandžio ir gegužės mėnesiais, kruvinių graikų pogromų organizavimu Stambule 1955 metų rugsėjo mėnesį ir t. t., o taip pat kriminaliniais nusikaltimais. Teisminis nagrinėjimas šiuos kaltinimus patvirtina. Netingėjusio skaičiuoti Reuterio agentūros korespondento apskaičiavimu, buvęs Turkijos ministras pirmininkas Adnanas Menderesas už nusikaltimus, kuriais jis kaltinamas, turi būti nuteistas mirti tris kartus, kalėti 123 metus ir turi būti ištremtas šešeriems metams...

NUOTRAUKOJE: sargybiniai veda buvusį prezidentą Džalalį Bajarą į teismo posėdžių salę.

Kelstono agentūros nuotr.

Rajono MOKYKLOJE

Isteigtas ateistų būrelis

Siekiant visapusiškai pagerinti moksleivių politinį-ideologinį auklėjimą, Alizavos vidurinėje mokykloje įsteigtas naujas—ateistų—būrelis.

Steigiamajame susirinkime dalyvavo visi vyresniųjų klasių moksleiviai. Būrelio vadovė mokytoja Lukoševičienė būsiesiems ateistams plačiai nušvietė jų politinių-ideologinių žinių gilinimo bei skleidimo reikšmę, nurodė veiklos kryptį, skatino arčiau bendrauti su kaimo jaunimu.

I būrelį įstojo visi vienuoliktos ir dešimtos, o taip pat dalis devintos ir aštuntos klasių moksleivių. Būrelio pirmininke išrinkta vienuoliktokė I. Genytė. Būrelio nariai leis sienlaikraštį „Ateistas“, kurio redaktoriumi išrinktas Vyt. Dešrys.

Artimiausiu metu ateistai numato surengti J. Ragauskos knygos „Ite, missa est!“ viešą aptarimą, o taip pat ateistinių klausimų-atsakymų vakarą.

A. ŠPIRKA

Moksleiviai auga triušius

Nemaža triušių augina Gaičių septynmetės mokyklos moksleiviai. Triušius jie gerai prižiūri — laiku pašeria, išvalo narvelius ir t. t. Prie triušių visuomet galima ma-

tyti jų augintojus J. Strolia, St. Jurėną, M. Gudaite, V. Klypą ir kt. moksleivius.

A. BEKAITE

Paminėjo L. Tolstojų

I VI. Rekašaus vardo vidurinė mokyklą susirinko gausus būrys moksleivių. Xa klasės moksleivė V. Barzdenytė ir Xc klasės moksleivė V. Paurytė papasakojo apie įžymiojo rusų rašytojo L. Tolstojaus gyvenimą, jo kūrybą. Janina Šilaikaitė, Zina Druktenytė ir kiti perskaitė ištraukas iš didžiojo rašytojo kūrybos.

L. Tolstojaus 50-ųjų mirties metinių minėjimas, kurį organizavo mokytoja S. Jonaitytė, praėjo įdomiai ir turiningai.

V. JAUNIŠKIS

RAJONO SPORTININKUI — BRONZOS MEDALIS

Prieš mėnesį laiko Vilniuje ant imtynių kilimo kovojo gana daug klasikinio imtynių mėgėjų. Čia susitiko Vilniaus, Kauno, Šiaulių, Panevėžio ir Kupiškio miestų atstovai. Po įvykusių varžybų „SPORTAS“ rašė: „Malonių staigmeną pateikė Kupiškio rajono antraatskyrininkas Leonas Bolna. 27 metų amžiaus kino remonto punkto meistras ne taip seniai dar kilnojo štangą, o dabar tapo neblogu lengviausiojo svorio imtyniniku. Jis — pirmas rajono sportininkas, iškovojęs imtynių bronzos medalį respublikos pirmenybėse“.

Be abejo, tai didelis rajono sportininko pasiekimas. Kad iškovotų bronzos medalį, Leonas Bolna daug ir atkakliai dirbo. Be imtynių, sportininkas aistringai mėgo kilnoti štangą, puikiai važiuoja motociklu. Neveltui jo draugų tarpe galima užgirsti kalbant:

— Tai jau iš prigimties sportininkas! Ir taurelės į jo lūpas neišsprausi!

Ir tai, žinoma, tiesa. Leonas nusistatęs prieš rėkymą ir gerimą. Tačiau, kaip pats sportininkas sako, puikią pergalę imtynėse jam atnešė tik darbas, sistemingas, atkaklus darbas.

Leonas Bolna ne tik geras sportininkas, bet ir savo specialybės žinovas, turi, kaip sakoma, auksines rankas. Štai ką kalba apie jį darbo draugai:

— Paduok jam į rankas bet kokį motorą — viską padarys! Nėra jam neįveikiamo darbo.

— Bet kam gi? — stebisi Jakšys.

— Reikia, milicija kažkaip sužinojo.

Jokubkos rankose sušlamėjo šimtinės. Atskaitė 2400 rublių.

— Imk ir turėk. Tik niekam nei mur-mur! Žodžiu, sutarkime taip: ši sutartis sudaryta dar prieš šiferio gavimą. Be to, pas tave aš nesilankiau. Atsimink!

Ir vėl gimė sutartis. Tačiau, kai po keletos dienų Jokubką iškviatė Kupiškio milicijos skyrius, jis iš karto išsidavė. Galų gale prisipažinęs, kad padėjo Baltrušaičiui šiferio spekuliacijoje, ėmė maldauti, kad jam dovanotų...

— Tai pamoka man! — kalbėjo Jokubka. — Niekad to daugiau nebūs! Bet už ką gi aš kišau prie šio reikalo nagus? Juk tik 130 rublių gavau... Tuo tarpu dvigubai daugiau išleidau bevažinėdamas.

Be abejo, tai pamoka Jokubkai! Skaudi pamoka ir kitiems nusikaltėlių padėjėjams — Lisui, Jakšiui, Prapiščiui.

— Aš tai norėjau šiferio gauti, — teisinasi Jakšys. — Netiesa. Norėjo, žinoma, jis šiferio nusipirkti, bet tik

(Pabaiga).

Leonas iškovojo puikią pergalę. Bet tuo jis nepasitenkins.

— Tai tik pradžia. Siekiu dar didesnės pergalės, — sako sportininkas.

Be abejo, dirbs — pasieks. To mes jam ir norime nuoširdžiausiai palinkėti.

VI. TAURAS

Leonas Bolna, iškovojęs klasikinėse imtynėse lengviausiam svorijje bronzos medalį.

Žinios

apie pieno gavybą
už 1960 m. lapkričio II dekadą

Eil.Nr.	Kolūkio pavadinimas	Primelžta pieno iš 1 karvės		palyginus su praėjusios dekados 1 d. (%) arba (-)
		litrais	per dekadą	
1	T. pirmūnas	97,1		-0,4
2	Neris	61,1		-0,1
3	Nemunas	60,8		-0,9
4	N. gyvenimas	59,5		-0,9
5	Salamiestis	55,8		-0,1
6	Pergalė	49,8		-0,1
7	Šetekšna	47,2		*0,2
8	Laisvė	46,3		-0,9
9	G. Pirmoji	42,6		-0,7
10	Alizava	41,7		-0,6
11	Vienybė	32,3		-0,9
Viso I grupėje:		53,8		-0,5

1	Anjašava	58,2		*0,1
2	Aušra	57,9		-0,2
3	Lėvuos	57,9		*0,6
4	Šviesa	55,3		*0,2
5	Byčiai	54,8		-0,6
6	Noriūnai	52,9		-0,3
7	Žadeikiai	49,2		-0,6
8	Pirmoji vaga	44,6		—
9	Aukštupėnai	39,9		-1,0
10	Pirmūnas	39,3		-1,1
11	Palanga	38,4		-0,2
12	Pakupys	38,2		*0,2
13	Vedrupys	34,2		-0,1
14	Atelitis	31,9		-0,4
15	Juodpėnai	27,6		-0,5
16	Žalgiris	24,6		—
Viso II grupėje:		43,0		-0,3

1	Švyturys	68,2		-0,1
2	Sakalas	46,0		-0,6
3	Mituva	44,5		*0,5
4	Skodins	44,3		-0,3
5	Lukonys	42,9		-0,9
6	Adomynė	39,4		-0,7
7	Laukminiškiai	39,2		-1,5
8	Bugailiškiai	39,1		-0,3
9	Mičiurino v.	38,6		-1,0
10	M. Melnikaitės v.	34,8		-0,9
11	Atžalynas	34,8		-0,4
12	Pyvesa	33,9		-0,4
13	Tiesa	33,5		-0,1
14	Uoginiai	31,1		-1,1
15	Vėžionys	29,4		-0,6
16	Mūsų rytojus	28,5		-1,4
17	Aukštaičiai	26,7		—
Viso III grupėje:		37,3		-0,7

Viso rajone:		43,6		-0,4
--------------	--	------	--	------

*daugiau
-mažiau

Valstybinės statistikos rajono inspektorius

Redaktorius S. ZAUKA

Pandėlio rajono „Puodžialaukio“ kolūkyje prapuolė baltai širmas arklys. Jį pastebėjusiam, pranešti Kupiškio raj., „Sakalo“ kolūkio, Topolio kaimo kolūkietei Adelei Žalkauskienei.

Parduodamas 7x5 m dydžio medinis tvartas. Kreiptis pas Kupiškio raj., „Vedrupio“ kolūkio, Migonių km. kolūketį Antaną Pukelį.

Patys apie save

Ir štai — Jungtinėse Valstijose išrinktas naujas prezidentas. Staiga nutilo triukšmingi spėjiojimai — kurį kandidatą išrinks: „asiliškos“ demokratų partijos Kenedį ar „drambiškos“ respublikonų partijos Niksoną?

Dabar viskas aišku — nugalėtoju tapo Kenedis.

Bet vis tik, kodėl neišrinko Niksono?

Apie tai buvo prasitaręs pats Niksonas rinkiminės kampanijos metu. Po vienos Niksono rinkiminės kalbos tūlas jo šalininkas drąsino:

— Nesijaudinkit, misteri Niksonai, už jus turėtų balsuoti visi dorai žmonės.

— Gaila, — prasitarė Niksonas, — todėl man ir nepasiseks surinkti daugumos...

Rinkiminės kampanijos metu plačiai buvo kalbama apie buvusius JAV prezidentus. Vienas išimtingas rinkėjas šitaip kalbėjo:

— Ruzveltas savo veikla akivaizdžiai įrodė, kad mes, amerikiečiai, galime turėti puikų prezidentą;

— Trumenas įrodė, kad prezidentu gali būti kiekvienas kvaiša;

— Eisenhoweris parodė, kad mes pilnai galime apsieiti be prezidento.

J. JARAŠIUNAS
Milicijos jaunesnysis
leitenantas

Iš tardytojo užrašų

NUSIKALTĖLIAI IR JŲ PADĖJĖJAI

(Pradžia Nr. 90(1471).

— Reikia aplaistyti, o ir sutarties reikia, kad kelyje nesučiuptų...

Suėjo į vidų. Stalas apsidengė vyno ir degtinės bonkomis. Išmetę po taurelę, ėmė rašyti sutartį. O sutartis skambėjo šitaip: „Aš, Baltrušaitis, paskolinu Jakšiui šiferio. Jeigu jis iki gruodžio mėnesio negrąžins, perduosiu liaudies teismui“. Liudininkais pasirašė Svydėnių kaimo gyventojas Lisas ir „Ateities“ kolūkio šoferis Prapištis. (Keista, kad jiems nesudrebėjo ranka, rašant fiktyvią sutartį!)

Baigėsi linksmybės. Atrodė, viskas tvarkoje, viskas padaryta kaip reikiant. Deja, kitą rytą Jokubka buvo pakviestas į Šiaulių milicijos skyrių.

— Kiek sumokėjo Jakšys

už šiferį? — paklausė jo milicijoje.

— Jam tik paskolino, — melavo Jokubka, nors gerai žinojo, kad už šiferį Jakšys Baltrušaičiui sumokėjo 2530 rublių.

Sumelavęs milicijoje, kitą rytą Jokubka išdumė pas savo draugą Baltrušaitį.

— Broliuk mielas, ar nieks tavęs dar nekibino?

— Kibino, — lyg dvarą pardavęs, numykė Baltrušaitis.

— Klausinėjo milicijoje. Pasakiau jiems, kad paskolinau...

— Ir aš tą patį pasakiau, — nušvito Jokubka.

— Labai gerai padarei, — nudžiugo ir direktoriaus paduotojas Baltrušaitis. — O dabar, kiek gali, greičiau spruk į Kupiškį ir sužinok, ką sakė Jakšys. Be abejo, ir jį klibino... Gražink jam pinigų iš savo kišenės, o vėliau aš tau atsilyginsiu.

Jokubka išdumė. O Baltrušaitis, ir vėl ramiai miegodamas, sapnavo savo šauniąją vilą Palangoje, kurią jis pasistatė už šiferio „skolinimą“.

Ir štai Jokubka pas Jakšį.

— Broliuk, duodu tau pi-

nigus, tik sudarykime sutartį, kad tu iš manęs juos gavai...

— Bet kam gi? — stebisi Jakšys.

— Reikia, milicija kažkaip sužinojo.

Jokubkos rankose sušlamėjo šimtinės. Atskaitė 2400 rublių.

— Imk ir turėk. Tik niekam nei mur-mur! Žodžiu, sutarkime taip: ši sutartis sudaryta dar prieš šiferio gavimą. Be to, pas tave aš nesilankiau. Atsimink!

Ir vėl gimė sutartis. Tačiau, kai po keletos dienų Jokubką iškviatė Kupiškio milicijos skyrius, jis iš karto išsidavė. Galų gale prisipažinęs, kad padėjo Baltrušaičiui šiferio spekuliacijoje, ėmė maldauti, kad jam dovanotų...

— Tai pamoka man! — kalbėjo Jokubka. — Niekad to daugiau nebūs! Bet už ką gi aš kišau prie šio reikalo nagus? Juk tik 130 rublių gavau... Tuo tarpu dvigubai daugiau išleidau bevažinėdamas.

Be abejo, tai pamoka Jokubkai! Skaudi pamoka ir kitiems nusikaltėlių padėjėjams — Lisui, Jakšiui, Prapiščiui.

— Aš tai norėjau šiferio gauti, — teisinasi Jakšys. — Netiesa. Norėjo, žinoma, jis šiferio nusipirkti, bet tik

STALINO
RELIU

4 psl. 1960 m. lapkričio 23 d.

Red. adresas: Kupiškis, Vytauto 7, telef. 54.

Spaudė Kupiškio rajono spaustuvė, Tarybų a. 16, telef. 29.

Tir. 5.250. Užsak. Nr. 535